

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 22. maj 2019

Sag 220/2018

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T1

(advokat Jesper Storm Thygesen, beskikket)

og

T2

(advokat Michael Sahl Nielsen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 8. juni 2018 og af Østre Landsrets 6. afdeling den 28. september 2018.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Marianne Højgaard Pedersen, Henrik Waaben, Michael Rekling og Lars Apostoli.

Påstande

Dommen er anket af T1 og T2 med påstand om formildelse af straffen, navnlig således at straffene gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, og frifindelse for udvisning.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om skærpelse af straffen og stadfæstelse af afgørelsen om udvisning med indrejseforbud i 6 år.

Supplerende sagsfremstilling

Der er også for Højesteret afspillet videooptagelser fra kameraer i den 7-Eleven-butik, hvor overfaldet fandt sted.

Anbringender

T1 har til støtte for påstanden om formildelse anført navnlig, at volden opstod spontant i nattelivet og ikke medførte varige skader for forurettede, som han ikke kendte på forhånd. Alle var berusede og i et vist omfang provokerende. Han har gode personlige forhold og er ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Udvisning vil navnlig være i strid med opholdsdirektivets artikel 27 og udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 26 b.

Han har i snart 8 år haft lovligt ophold i Danmark, hvor han bor med sin danske kæreste. Han har under sit ophold i Danmark lært sig dansk, været i beskæftigelse, betalt skat og har ikke modtaget sociale ydelser. Han har derfor både socialt, økonomisk og familiemæssigt en meget stærk tilknytning til Danmark. Han har et dårligt forhold til sine forældre, som bor i England sammen med hans øvrige søskende.

Hans personlige adfærd udgør ikke en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Han er idømt en forholdsvis kort fængselsstraf for spontan vold i nattelivet mellem berusede parter. Der er ikke en reel risiko for gentagelse. Udvisning er derfor ikke nødvendig af hensyn til at beskytte den offentlige orden, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 1, og vil være i strid med proportionalitetsprincippet.

T2 har til støtte for påstanden om formildelse anført navnlig, at der ikke var nogen forudgående planlægning af slagsmålet, som pludselig udspillede sig efter en kort optakt. På den baggrund bør forholdet henføres under straffelovens § 248 og straffelovens § 82, nr. 3 og 5.

Hans personlige forhold taler for formildelse, idet han er hidtil ustraffet, har et velbetalt arbejde og er socialt veltilpasset, har god økonomi, gode boligforhold og et fast forhold til en dansk kvinde, som han bor sammen med.

Udvisning vil være i strid med opholdsdirektivet. Hans overtrædelse af straffeloven er ikke af en sådan karakter, at udvisning kan ske af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, ligesom det vil være i strid med proportionalitetsprincippet.

Selv om han i byretten og landsretten blev dømt for at have udøvet grov vold efter straffelovens § 245 i forening med sin bror, skal udvisning efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, begrundes i hans personlige adfærd og hans andel i kriminaliteten, som efter hans forklaring er højst to knytnæveslag.

Han har en stærk tilknytning til Danmark, hvor hans bror og kæreste befinder sig.

Anklagemyndigheden har til støtte for påstanden om strafskærpelse eller stadfæstelse anført navnlig, at forarbejderne til lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af reglerne om samfundstjeneste mv. skal fortolkes sådan, at straffen for grov vold som udgangspunkt er ubetinget fængsel.

Der er ikke i den konkrete sag særlige omstændigheder, som efter en individuel vurdering kan føre til, at straffen undtagelsesvis gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Der henvises herved til grovheden og karakteren af den udøvede vold, herunder at overfaldet blev begået af to gerningsmænd i forening.

Om udvisning gøres det gældende, at betingelserne for at udvise T1 efter udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, og for at udvise T2 efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, er opfyldt.

Det bestrides ikke, at udvisning vil være et indgreb i de tiltaltes privat- eller familieliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, men indgrebet er berettiget, jf. artikel 8, stk. 2. Udvisning vil ikke være uproportional, når karakteren og grovheden af den begåede kriminalitet sammenholdes med de tiltaltes stærke tilknytning til hjemlandet, hvor de er født og opvokset og fortsat har størstedelen af deres familie.

I forhold til EU-retten bemærkes det om T1, at han har opnået ret til tidsubegrænset ophold, jf. artikel 16 i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet). Han er derfor udover opholdsdirektivets artikel 27, stk. 1, omfattet af direktivets artikel 28, stk. 2, hvorefter udvisning af EU-borgere ikke kan ske, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

T2 har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 1½ år og er dermed omfattet af opholdsdirektivets artikel 27, stk. 1, hvorefter udvisning af EU-borgere kun kan ske, hvis det skyldes hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Det følger af EU-Domstolens praksis, at medlemsstaterne har et betydeligt skøn i forhold til, hvad hensynet til den offentlige orden i medlemsstaten tilsiger, og at dette skøn kan variere fra land til land og fra periode til periode.

Under henvisning til karakteren af den udøvede vold, herunder at forholdet er begået under anvendelse af en flaske, som knustes, at den er udøvet i forening, at den blev fortsat på et tidspunkt, hvor forurettede lå på gulvet og havde vanskeligt ved at forsvare sig, og at volden er udøvet som en usædvanlig voldsom reaktion på en i givet fald banal provokation i nattelivet, er kriminaliteten udtryk for en voldsparat adfærd, som udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led.

Efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder vil udvisning af T1 og T2 således ikke være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og opholdsdirektivet.

Retsgrundlag

I udlændingeloven (lovbekendtgørelse nr. 239 af 10. marts 2019) hedder det bl.a.:

§ 26.

...

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b.

...

§ 26 b.

For udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kan udvisning kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed.”

Udlændingeloven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig

frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet). Af dette direktivs præambel og artikel 27, 28 og 33 fremgår bl.a.:

”(23) Udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed er en foranstaltning, der kan være en alvorlig belastning for de personer, der har gjort brug af de traktatfæstede rettigheder og friheder, og som reelt er integreret i værtsmedlemsstaten. Omfanget af sådanne foranstaltninger bør derfor begrænses i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under hensyntagen til graden af de pågældende personers integration, varigheden af deres ophold i værtsmedlemsstaten, deres alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation samt deres tilknytning til oprindelseslandet.

...

KAPITEL VI

Begrænsninger i retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed

Artikel 27

Generelle principper

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel kan medlemsstaterne begrænse den frie bevægelighed og ophold for en unionsborger eller et familiemedlem uanset nationalitet af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Der må ikke lægges økonomiske betragtninger til grund.
2. Foranstaltninger truffet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger.

Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes.

...

Artikel 28

Beskyttelse mod udsendelse

1. Værtsmedlemsstaten skal, før den træffer afgørelse om udsendelse med begrundelse i den offentlige orden eller sikkerhed, bl.a. tage hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på værtsmedlemsstatens område, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, samt sociale og kulturelle integration i værtsmedlemsstaten og tilknytning til hjemlandet.
2. Værtsmedlemsstaten må ikke træffe en udsendelsesafgørelse vedrørende en unionsborger eller dennes familiemedlemmer, uanset nationalitet, når de har opnået ret til tidsubegrænset ophold på værtsmedlemsstatens område, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

...

Artikel 33
Udsendelse som straf eller retlig følgerkning

1. Værtsmedlemsstaten kan kun træffe udsendelsesafgørelse som straf eller som retlig følgerkning til en fængselsstraf, hvis betingelserne i artikel 27, 28 og 29 er opfyldt.
...”

EU-Domstolen har i sin dom af 2. maj 2018 i de forenede sager C-331/16 og C-366/16 (K mod Holland og H.F. mod Belgien) som svar på spørgsmål om fortolkning af opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, udtalt bl.a.:

”56. Desuden bemærkes, at selv om konstateringen af en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse som omhandlet i artikel 27, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2004/38, i almindelighed er ensbetydende med, at den pågældende person vil være tilbøjelig til fortsat at udvise det nævnte forhold, der udgør en sådan trussel, i fremtiden, kan det også tænkes, at det tidligere begåede forhold i sig selv opfylder betingelserne for at kunne anses for en sådan trussel (dom af 27.10.1977, Bouchereau, 30/77, EU:C:1977:172, præmis 29).”

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstillinger

T1 og T2 er ved landsrettens dom fundet skyldige i legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, ved en tidlig morgen i en 7-Eleven-butik i forening at have tildelt forurettede ikke under 10 knytnæveslag i hovedet samt have slået ham i hovedet med en glasflaske, hvorved flasken blev knust. T1 og T2 blev begge idømt ubetinget fængsel i 3 måneder og udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

For Højesteret angår sagen straffastsættelsen og spørgsmålet om udvisning.

Straffastsættelsen

Som anført af landsretten er der ikke grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 248 om legemsangreb under slagsmål eller bringe straffelovens § 82, nr. 3 eller 5, om strafmildende omstændigheder i anvendelse.

Højesteret tiltræder henset til forholdets karakter og grovhed, at straffen er fastsat til fængsel i 3 måneder.

Spørgsmålet er herefter, om fængselsstraffen skal være ubetinget eller gøres helt eller delvist betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Som anført senest i Højesterets dom af 21. februar 2018 (UfR 2018.1775) er det i forarbejderne til lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af reglerne om samfundstjeneste mv. forudsat, at udgangspunktet ved grov vold, jf. straffelovens § 245, fortsat er ubetinget fængselsstraf, og at betinget dom med vilkår om samfundstjeneste kun vil kunne anvendes, hvis særlige grunde taler for det. Efter Højesterets praksis beror det på en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag, om der foreligger sådanne særlige grunde, at straffen for grov vold omfattet af straffelovens § 245 undtagelsesvis skal gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Det er derfor ikke muligt udtømmende at angive området for samfundstjeneste ved overtrædelse af straffelovens § 245. Der er navnlig grund til at overveje spørgsmålet i tilfælde, hvor der fastsættes en kortere fængselsstraf, hvor den tiltalte er ung og ustraffet og har gode personlige forhold, hvor volden er udøvet som spontan reaktion på en forudgående uoverensstemmelse med forurettede, og hvor volden kun har medført begrænset skade på forurettede.

Fire dommere – Thomas Rørdam, Marianne Højgaard Pedersen, Henrik Waaben og Michael Reklung – udtaler:

T1 og T2 var på gerningstidspunktet henholdsvis 24 og 22 år. De begik i forening grov vold mod forurettede, idet de tildelte ham ikke under 10 knytnæveslag i hovedet og slog ham i hovedet med en glasflaske, der knustes ved slaget. De tiltalte og forurettede kendte ikke hinanden og havde hver for sig forinden været på bar. Efter landsrettens bevisresultat lægger vi til grund, at forholdet blev begået som en spontan reaktion på en forudgående ordveksling, men bevisresultatet giver ikke belæg for at antage, at der var en egentlig uoverensstemmelse. Uanset at der er tale om et enkeltstående voldsforhold, hvor volden kun har medført begrænset skade på forurettede, og uanset at T1 og T2 er ustraffede og har gode personlige forhold, finder vi efter en samlet vurdering, at der ikke er grundlag for undtagelsesvis at gøre straffen helt eller delvist betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Dommer Lars Apostoli udtaler:

Jeg lægger vægt på, at der er tale om vold i nattelivet, der er udøvet som en enkeltstående spontan reaktion på en forudgående ordveksling mellem de involverede parter, der alle var berusede, og at den forurettede ifølge sin egen forklaring muligt kan have bidraget til situationen og kan have virket provokerende, samt at han ikke var i en situation, hvor han var værge-løs. Herefter og under hensyn til, at skaderne på den forurettede var begrænsede, og at de til-talte er ustraffede og har gode personlige forhold, er der efter min opfattelse tilstrækkeligt grundlag for undtagelsesvis at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at landsrettens dom om straf med ubetin-get fængsel i 3 måneder stadfæstes.

Samtlige dommere udtaler herefter:

Udvisning

T1 og T2 er begge statsborgere i Storbritannien. De har haft lovligt ophold i Danmark i henholdsvis ca. 7 år og i ca. 1 år og 6 måneder.

Efter udlændingelovens regler har udvisning for T1s vedkommende hjemmel i lovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 2, og for T2s vedkommende i lovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 2. Da de er EU-statsborgere, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-retten gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 1, skal en begrænsning i retten til fri bevægelighed og ophold kunne begrundes i hensynet til bl.a. den offentlige orden eller sikkerhed. Efter artikel 27, stk. 2, skal udvisningen være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde udvisning. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og til-strækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

T1 og T2 er ikke tidligere straffet. De er i beskæftigelse i Danmark, hvor de er fast bosiddende, og begge har gode personlige forhold. Henset hertil og til omstændighederne ved

voldsforholdet er det efter Højesterets opfattelse ikke sandsynligt, at T1 og T2 vil være tilbøjelige til på ny at begå en strafbar handling som den, de er dømt for. Højesteret finder herefter, at deres adfærd ikke udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led.

Højesteret har herefter ikke anledning til at tage stilling til, om udvisning tillige ville være i strid med proportionalitetsprincippet, jf. opholdsdirektivets artikel 27 og 28.

Da betingelserne for udvisning ikke er opfyldt, jf. udlændingelovens § 26 b, frifinder Højesteret T1 og T2 for påstanden herom.

Samlet konklusion

Højesteret stadfæster landsrettens dom med den ændring, at T1 og T2 frifindes for udvisning.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at T1 og T2 frifindes for udvisning.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 28. september 2018 af Østre Landsrets 6. afdeling
(landsdommerne Kåre Mønsted, Sanne Kolmos og Caroline Østergaard Nielsen (kst.) med
domsmænd).

6. afd. nr. S-1769-18:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1

(cpr.nr. ...95-...)

(advokat Michael Sahl Nielsen, besk.)

2) T2

(cpr.nr. ...93-...)

(advokat Mads Kramme, besk.)

Københavns Byrets dom af 8. juni 2018 (SS 3-10348/2018) er anket af T1 og T2 med påstand
om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Vidnet F har gentaget sin erstatningspåstand for byretten om betaling af 1.365 kr. og sit
forbehold om sidenhen at gøre eventuelt krav gældende for tabt arbejdsfortjeneste og varigt
mén.

De tiltalte har også for landsretten bestridt erstatningspligten, men anerkendt kravets be-
løbsmæssige størrelse.

Anklageren har under hovedforhandlingen for så vidt angår tiltalte T1 berigtiget udvisningspåstanden i anklageskriftet, således at den på ny er som anført i det oprindelige anklageskrift, det vil sige i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 1, jf. stk. 3.

Vidnet F henvendte sig retteligt på skadestuen den 13. oktober 2017 og ikke den 13. november 2017 som anført i dommen vedrørende politiattesten.

Der er også i landsretten afspillet videooptagelser fra 5 kameraer i og udenfor 7-Eleven.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og vidnerne F og A.

Den i byretten af vidnet B afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte T1 har forklaret blandt andet, at grundlovsforhøret var en meget chokerende oplevelse for ham, og han havde svært ved rigtigt at huske, hvad der var sket. Frem til det andet retsmøde havde han god tid til at huske det skete. Han slog fyren, der hedder F, én gang, og da broderen og F herefter var aggressive over for hinanden, slog han F igen. Det første slag ramte F, men han er ikke sikker på, at det andet slag også ramte ham. Bagefter er det åbenlyst, at han forsøgte at forlade stedet og var i chok over, hvad der var sket. Han tror ikke, at F havde slået ham inden, at han første gang slog F.

F var meget fuld. Fs kropssprog og aggressive attitude over for tiltalte var bekymrende. Det var helt sikkert som om, at F ville have ballade. Han og broderen stod virkelig tæt ved siden af hinanden ved skranken, og F stod lige så tæt på dem, så de tre stod virkelig tæt på hinanden. Det var F, som rykkede sig tættere på og til sidst meget tæt på. De stod måske en halv meter fra hinanden. Han følte sig truet af F og det på grund af Fs hænder, ansigtsudtryk, attitude og stemmeleje. F havde virkelig vrede i sin stemme. Da det begyndte at eskalere med det, der blev sagt, kunne man se, at Fs hænder begyndte at spænde op, og at han knyttede sine hænder. Der var ikke andre grunde til at knytte næverne, end at vedkommende ville slås. Det var ikke tiltalte, der gav F anledning til at reagere, som han gjorde. Det skyldtes alkohol.

Broderen stod ved den ene side af tiltalte, og F stod på den anden side af tiltalte. Konflikten opstod mellem tiltalte og F. Broderen kom ind i det hele, da broderen så det første slag. Broderen ville forsvare tiltalte og prøvede at afbryde det. F flyttede herefter sine aggressioner over på broderen.

De fulgtes til 7-Eleven med den mand, der var daglig leder af pubben, de netop kom fra. Første gang vedkommende kom ind til dem i forretningen, talte de om mad og om planerne for resten af aftenen. De ville tage hjem bagefter, idet det var sent. På det tidspunkt, hvor F begyndte at tale med tiltalte og være aggressiv rent sprogligt, sagde F, at tiltalte skulle lade ham være, og at tiltalte var en ”pik”. Tiltalte var ude af forretningen, medens broderen sloges med F, og han prøvede at gøre tiltalte mere afslappet ved at røre ved ham og sige ”slap af”.

Tiltalte T2 har forklaret blandt andet, at han havde drukket fire til fem øl i løbet af aftenen. Han havde også drukket vand. Han var ikke beruset. Første gang han ramte F, var det med flasken, som han havde i hånden med ind i butikken. F udfordrede med sit kropssprog først broderen og kaldte broderen ”fisse” på engelsk og derefter udfordrede F dem begge ved at sige, at han kunne slås mod dem en ad gangen eller med dem begge to på en gang. Han lagde sin hånd på Fs skulder for at få kølet situationen ned. Han var i midten mellem F og broderen, og broderen slog F bag om tiltaltes ryg. Da tiltalte ville betale, var F helt tæt op i ansigtet på ham og havde knyttede næver. Han tror, at F trak i ham, så de begge faldt ned på gulvet. Tiltalte faldt ned på siden, og tiltaltes venstre tommelfinger kom ind i munden på F. Før dette tror han, at tiltalte en til to gange prøvede at komme op og væk. Han tror, at det var den anden gang, at hans finger kom ind i munden på F. Han slog ikke F, før tommelfingeren kom ind i munden på F. Han var bange for skade på ledbåndene i fingeren. Det var den højre tommeltot, som han skar sig på, da flasken gik itu. Han ved ikke, hvor broderen var, medens de to var nede på gulvet. De lavede begge ret meget larm. Tiltalte forstod godt alvoren i situationen og prøvede derfor at komme væk. Han var i panik og følte angst og bekymring. F kastede noget efter ham, da han forlod butikken. Det var medens tiltaltes tommelfinger var i munden på F, og F havde fat i tiltaltes skjorte, at broderen forsøgte at skille dem ad. Det lykkedes, og de slap afsted.

Tiltalte blandede sig for at tage ”gassen” ud af konflikten. Han slog med flasken på grund af Fs væremåde og den måde, som F kom imod ham på. Det var Fs kropssprog, og det at F stod med en pose med flasker i og svingede med posen, som bevirkede, at han helt sikkert troede, at F ville slå ham med posen med indhold. Det var ikke planlagt, at han slog F med flasken. Han tænkte ikke rigtig over, at flasken var i hans hånd. Hans plan var at få F væk fra ham på den mindst aggressive måde.

Da de kom ind i 7-Eleven, så han F sveje i det fjerne og komme hen til dem. F begyndte ikke i den mest aggressive form, men det udviklede sig hurtigt, og man kunne bare se, at F var ude på at slås. Der gik vel 30 sekunder, fra de kom ind i forretningen, til at F nærmede sig dem. Der var ingen grund til, at F skulle gå hen imod dem. Han var henne ved kassen med broderen på sin højre side, da F kom hen imod ham ved tiltaltes venstre side. Han så også F knytte næverne ca. et minut inde i samtalen samtidig med, at F begyndte at sige, at broderen lignede Liam fra Oasis, og at F hader Oasis. Da det mellem broderen og F skete, var F og broderen mindre end en halv meter fra hinanden.

Vidnet F har forklaret blandt andet, at han drak fem til seks øl den aften. Han drikker normalt øl for at hygge sig og ikke for at få det dårligt. Han følte sig beruset. Han var bevidst om at have drukket øl, men var ikke døddrukken. Han var i kontrol over, hvad han sagde og gjorde. Han talte med personer, inden det skete. Han kan ikke længere huske, hvad de talte om. Det er muligt, at de har talt grimt til hinanden. Han husker ikke, hvilke ord der blev brugt. Det sker, at han forsøger sig med humor, og det er lidt afhængig af, hvem pågældende er, om det, vidnet siger, falder i god jord. Han var ikke ude på at slås – det er han aldrig. Han husker ikke at skulle være løbet efter de tiltalte på noget tidspunkt. Han tror, at han fik et adrenalinchok, og han husker først noget fra det tidspunkt, hvor han fik hjælp af ekspedienten i forretningen. Han startede med at tale med manden med overskægget, og så eskalerede tingene. Efter at det havde været de to, så blev det senere til vold, hvor alle var involveret. Bagefter har det været svært at sige, hvor mange involverede der var, hvor mange slag han fik, og hvor mange der i det hele taget var til stede.

Han havde haft en friaften, hvor han havde været på sin stambar, hvor hans venner også kom. Han skulle købe mad i 7-Eleven. Han kan ikke forklare, hvorfor han ikke forlod forretningen i det øjeblik, han havde betalt for sine varer. Han husker, at han talte med ekspedienten, men

ikke hvad de talte om. Da de to brødre kom frem til kassen, blev han stående. Han ved ikke hvorfor, men han ved, at det var der, at de begyndte at tale med hinanden. Han husker ikke, hvorfor de begyndte at tale sammen, og hvorfor det eskalerede, og der er jo næsten også gået et år siden overfaldet. Det er muligt, at han provokerede de to tiltalte, men det var i givet fald tilfældet fra begge sider. Han kan ikke huske, hvordan det skete, og hvad der skete. Han opfatter ikke sig selv som en aggressiv person. Han husker ikke at skulle have kommenteret den ene broders udseende. Han husker faktisk svagt noget om Oasis, og hvis han har sagt, at den ene lignede en fra Oasis, så har det i givet fald nærmest været ment som en kompliment. Han husker ikke, om han ville have fat på ham, der slog ham først. Han kan huske, at han faldt til gulvet sammen med ham med overskægget, som vidnet holdt fast i. Han husker ikke, om han kastede noget efter de to tiltalte. Han forsøgte at forsvare sig selv med de midler, han havde. Han husker, at han fik slag, mens han lå på gulvet, men selvfølgelig ikke, hvor mange slag han fik. Han husker ikke, om han slog den anden nede på gulvet.

Han husker, at der var fire til fem personer i 7-Eleven på det omhandlede tidspunkt. Ordene om, at de kunne komme en ad gangen, udvekslede han med ham med overskægget før slagsmålet. Han sagde dette, fordi han havde en følelse af, at der var optræk til slagsmål. Han troede, at slagsmål var umiddelbart overhængende. Han kan ikke forklare det nærmere. Det var en fornemmelse, som han havde. Han indrømmer, at han kan have bidraget til situationen. Han husker, at der var en ordveksling, men han husker ikke indholdet i dag.

Vidnet A har forklaret blandt andet, at han ikke husker, hvad han og F talte om. De talte engelsk sammen. Anmelderen kom ind, og de to talte sammen om, hvordan der kunne tages kontakt til politiet. F var færdig med at handle, da de andre kom ind. Medens de to tiltalte var ved at handle, blev F stående og talte. Han husker ikke, hvad F sagde.

Personlige oplysninger

T1 har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han kom til Danmark for knap to år siden. Inden da havde han i et til to år flere gange været på besøg i Danmark for at se landet. Han blev først tilmeldt lidt senere, fordi han ikke vidste, om han ville blive boende her. Han bor på ... Boulevard sammen med sin kæreste. De har boet sammen i ca. 1 år. Planen er at få en større lejlighed og måske et par kæledyr og måske stifte en lille familie og slå sig ned. Han har skiftet job og arbejder i samme branche, men i et andet firma med

større muligheder. Han er faldet til med det samme. Han tjener ca. 30.000 kr. om måneden. Hans kæreste arbejder også. Han ved ikke, hvad hun tjener. De har altid en behagelig sum penge. Hun arbejder for et billetagentur. Hans far og mor bor i England. Han har igen kontakt med faderen, men kontakt med moderen. Forældrene har mange børn, og de to tiltalte er måske bare lidt i vejen. Han har ingen helbredsproblemer. Han kan forvente at beholde sit job, som giver ham gode muligheder for forfremmelse.

T2 har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han har haft arbejde i alle 7 år i Danmark og betalt skat i Danmark. Han har været sammen med sin nuværende kæreste i 1 år. De er forlovet og skal giftes, så snart denne sag er overstået. Hun er gravid i første trimester med deres fælles barn og har været til den første skanning. Hun har tidligere haft en positiv graviditetstest, men testen viste sig at give et falsk resultat. Kæresten, som netop er blevet bachelor i handel, er halvt dansk halvt amerikansk og statsborger begge steder. Hun har boet i Danmark i 6 år. De har danske venner og et fast sted at bo, og han arbejder fortsat som musiker. Han har ikke forbindelse til sin far, men en lille bitte smule til sin mor. Han var sidst i England for to år siden. De øvrige 11 søskende er i England. De er alle yngre end han er. Det er parrets plan at blive i Danmark og lade deres barn vokse op i Danmark.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes de tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldige efter anklageskriftet. Det tiltrædes således også, at der intet grundlag er for at anse de tiltaltes voldsudøvelse for omfattet af bestemmelserne i straffelovens § 13 om nødværge.

Landsretten finder ikke grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 248 om legemsangreb under slagsmål eller bringe straffelovens § 82, nr. 3 eller 5, om strafformildende omstændigheder i anvendelse, og straffen findes for hver af de tiltalte under hensyn til forholdets karakter passende fastsat.

For begge tiltalte gælder, at der ikke er grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

For så vidt angår påstanden om udvisning bemærkes følgende:

Tiltalte T1

Tiltalte er britisk statsborger. Han har efter det oplyste haft lovligt ophold i Danmark i ca. 1 år og 6 måneder.

Tiltalte T1 er idømt en ubetinget straf af fængsel i 3 måneder for vold efter straffelovens § 245, stk. 1. Herefter er betingelserne efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, for at udvise ham opfyldt. Efter lovens § 26, stk. 2, skal tiltalte således udvises ubetinget, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. For udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, følger det af udlændingelovens § 26 b, at udvisning kun må ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, dvs. artikel 27, stk. 2, og artikel 28, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet).

Efter karakteren af den begåede kriminalitet, herunder at forholdet er begået under anvendelse af en ølflaske, finder landsretten, at kriminaliteten er udtryk for en adfærd, som udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led.

Tiltalte er 23 år. Han har forklaret, at han kom til Danmark for knap to år siden efter forud herfor i et til to år flere gange at have været på besøg i Danmark for at se landet. Han har tidligere arbejdet i Danmark med at lave apps til iPhone og har nu et nyt job i samme branche og med gode fremtidsmuligheder. Han tjener ca. 30.000 kr. om måneden. Han er kæreste med en dansk kvinde, og de har boet sammen i et års tid. Hun arbejder i et billetagentur. De har en god økonomi. Han har ingen helbredsproblemer. Han er født og opvokset i England, hvor hans forældre og 11 mindre søskende er bosiddende. Han har ingen kontakt med faderen, men kontakt med moderen.

Fire voterende finder efter en afvejning af den begåede kriminalitet over for oplysningerne om tiltaltes personlige forhold, herunder om hans tilknytning til henholdsvis Danmark og England, at udvisning af tiltalte ikke kan anses for at stride mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1.

To voterende finder efter en tilsvarende afvejning, at udvisning af tiltalte vil stride mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1.

Der afsiges dom i overensstemmelse med stemmeflertallet, således at tiltalte T1 udvises.

I det oprindelige anklageskrift var udvisningspåstanden nedlagt i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, med indrejseforbud gældende i 6 år, jf. § 32, stk. 1, jf. stk. 3. I byretten blev anklageskriftet berigtiget således, at påstanden om udvisning for tiltalte T1s vedkommende for så vidt angår henvisningen til udlændingelovens § 24, nr. 1, blev ændret til § 24, nr. 2. I landsretten er anklageskriftet på ny berigtiget, således at det på ny svarer til det oprindelige anklageskrift, hvor der henvises til udlændingelovens § 24, nr. 1.

Det tiltrædes derfor, at indrejseforbuddet er meddelt for 6 år.

Tiltalte T2

Tiltalte er britisk statsborger. Han har efter det oplyste haft lovligt ophold i Danmark i ca. 7 år.

Tiltalte T2 er idømt en ubetinget straf af fængsel i 3 måneder for vold efter straffelovens § 245, stk. 1. Herefter er betingelserne efter udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, for at udvise ham opfyldt. Efter lovens § 26, stk. 2, skal tiltalte således udvises ubetinget, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. For udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, følger det af udlændingelovens § 26 b, at udvisning kun må ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, dvs. artikel 27, stk. 2, og artikel 28, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet).

Efter karakteren af den begåede kriminalitet, herunder at forholdet er begået under anvendelse af en ølflaske, finder landsretten, at kriminaliteten er udtryk for en adfærd, som udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led.

Tiltalte er 25 år. Han har forklaret, at han har opholdt sig i Danmark i ca. 7 år, og at han gennem disse år har arbejdet som musiker på pubber, krydstogtskibe m.m. og betalt skat i Danmark. Han har været sammen med sin nuværende kæreste i 1 år, og de bor sammen. De er forlovet og skal giftes, så snart denne sag er overstået. Hun er gravid i første trimester med deres fælles barn og har været til den første skanning. Hun har tidligere haft en positiv graviditetstest, men testen viste sig at give et falsk resultat. Kæresten har netop bestået en bacheloruddannelse i handel. Hun er af halvt dansk, halvt amerikansk afstamning og er statsborger i begge lande. Hun har boet i Danmark i 6 år. De har danske venner. Det er parrets plan at blive i Danmark og lade deres barn vokse op i Danmark. Han er født og opvokset i England, hvor hans far og mor og 11 mindre søskende er bosiddende. Han har ikke forbindelse til sin far, men en lille bitte smule til sin mor. Han var sidst i England for to år siden.

Fire voterende finder efter en afvejning af den begåede kriminalitet over for oplysningerne om tiltaltes personlige forhold, herunder om hans tilknytning til henholdsvis Danmark og England, at udvisning af tiltalte ikke kan anses for at stride mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1.

To voterende finder efter en tilsvarende afvejning, at udvisning af tiltalte vil stride mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1.

Der afsiges dom i overensstemmelse med stemmeflertallet, således at tiltalte T2 udvises.

Det tiltrædes, at indrejseforbuddet er meddelt for 6 år.

De juridiske dommere tiltræder afgørelsen om erstatning.

Landsretten stadfæster med disse bemærkninger byrettens dom for så vidt angår begge de tiltalte.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T1 stadfæstes.

Byrettens dom i sagen mod T2 stadfæstes.

De tiltalte, T1 og T2, skal in solidum betale de dem hver især vedrørende sagsomkostninger for landsretten, herunder salæret til deres respektive beskikkede forsvarere.

Københavns Byret

Udskrift af dombogen

Adv. DC 0100-73251-00443-17

D O M

afsagt den 8. juni 2018 i sag

SS 3-10348/2018

Anklagemyndigheden

mod

T1 cpr-nummer ...93-...

...

T2 cpr-nummer ...95-...

...

2720 Vanløse

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 2. maj 2018. T1 og

T2 er tiltalt for

legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1,

ved den 13. oktober 2017 ca. kl. 06.20 i 7-Eleven på ....gade i København, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse, at have tildelt F ikke under 10 knytnæveslag i hovedet, samt at have slået F i hovedet med en glasflaske, hvorved flasken blev knust.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at T1 i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 1, jf. stk. 3, udvises med indrejseforbud i 6 år.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at T2 i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 2, jf. § 32, stk. 1, jf. stk. 3, udvises med indrejseforbud i 6 år.

De tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

De tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

F har påstået, at de tiltalte skal betale 1.365 kr. i erstatning. Beløbet er opgjort således:

Svie- og smertegodtgørelse	<u>1.365 kr.</u>
I alt	<u>1.365 kr.</u>

De tiltalte har bestridt erstatningspligten og godkendt erstatningskravets størrelse.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og vidnerne F, B og A. Endvidere var T2s forklaring fra grundlovsforhøret den 28. marts 2018 været dokumenteret.

Tiltalte T2 har til retsbogen fra grundlovsforhøret den 28. marts 2018 afgivet følgende forklaring:

"...

Anholdte forklarede, at han den 13. oktober 2017 var i byen med sin storebror T1. De var begge fulde. På et tidspunkt var de ved 7-Eleven på gade. Anholdte gik ind i butikken med sin bror. F kom også ind i butikken. F talte først til anholdte. Han var en smule næsvig og aggressiv i sin fremtoning. Det provokerede anholdte til at gøre noget. Det var som om, F ville til at slå anholdte. Anholdte slog derpå F i ansigtet med knyttet hånd. F ville slå igen, da anholdtes bror blandede sig. Herefter ville F slå anholdtes bror. Anholdte slog efterfølgende F et par gange mere. Han prøvede derefter at komme ud af det. Broderen slog F. Det var i ansigtet og måske også på kroppen. Det var med knytnæver. F slog vist også broderen. F slog broderen i ansigtet og på siden. F bed også broderen. Anholdte forsøgte at gå imellem dem for få dem væk fra hinanden. Det var efter, at broderen havde slået F med flaske. F blev ramt et sted i hovedet. Anholdte tror, at flasken gik i stykker. Det var, da de var på gulvet, og anholdte så, hvor alvorligt det var, at han prøvede at få dem fra hinanden. Det lykkedes at få dem fra hinanden.

Anholdte er britisk statsborger. Han har været i Danmark i omkring 3 år. Han er tilmeldt adressen ... 53, 1, men fraflyttede derfra for ca. 4-5 måneder siden. Han har siden fortsat været i Danmark, hvor han har boet sammen med sin kæreste på ... 2, 2. sal, nr. 110. Han ved ikke, hvorfor han ikke er tilmeldt det nye sted. De har været kæresten siden september 2017. Anholdte kan blive boende hos kæresten. Sidste gang, han var i England, var omkring juletid. Før dette, var det forrige jul, han var i England. Hans bror opholder sig fortsat i Danmark et eller andet sted på Vesterbro, men anholdte ved ikke hvor. Han har for nylig fået en kæreste og er flyttet ind hos hende. Anholdte snakker ikke med broderen mere.

Udspurgt af forsvareren forklarede anholdte, at han ikke havde set F, før de mødtes i 7-Eleven. De havde kun været i butikken i omkring 1-2 minutter,

før det skete. F provokerede anholdte og kaldte ham grimme ting som "fisse". F sagde også til ham, at han lignede en fra "Oasis". Han tror, at F også var fuld. Anholdte havde ikke gjort noget, der kunne irritere F. Anholdte dyrker ikke nogen form for kampsport. Han er iPhone udvikler og derudover musiker i sin fritid. Han mødte sidst sin bror for en måned siden. Sidste kontakt var for en halv uges tid siden over facebook. Han tror ikke, at broderen vil møde op frivilligt.
..."

Tiltalte T2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

T2 forklarede supplerende, at han kan huske, at han var på vej ind i 7-eleven med sin bror T1. De skulle købe noget mad, chiquitos, hvilket F spurgte, hvorfor de bestilte. F var aggressiv. Tiltalte undskyldte på vegne af F overfor personalet i 7-eleven. Tiltalte følte sig truet af F og måtte slå ham for at afværge. F var meget fuld og var ude på at "starte problemer". Fs kropssprog, tone og stemmeleje var truende. Det var tiltalte, der slog først. Det gjorde han, fordi F ville slås, hvilket han kunne se, idet F svajede, havde knyttede næver og lignede én, der ville slås. F havde vist en flaske i hånden. Han slog F to gange i alt. Han lå ikke nede på gulvet på noget tidspunkt, men det gjorde T1. Han så ikke, hvor mange gange T1 slog F, men han så ham slå ham med en flaske. T1 og F lå på gulvet og brødes. Han så dem slå hinanden, men han var på vej ud af butikken. Da han kom ind igen, hørte han en flaske knuse. Foreholdt at han under grundlovsforhøret har forklaret, at han så flasken blive knust, forklarede tiltalte, at han har tænkt meget over det siden den nat, og han er sikker på, at han ikke så flasken blive knust. Han har aldrig været i et slagsmål før. Efter at han havde slået F første gang, blev F meget aggressiv. Han så ikke F bløde. Da han slog F, rykkede hans krop sig lidt tilbage, men svajede så frem igen, og han mener, at Fs næver stadig var knyttede.

Han følte sig meget truet af F, hvorfor han blev nødt til at reagere. Han var fanget med F i et "lukket rum". Han og hans bror var glade og skulle bare købe noget mad, inden de skulle hjem. Han har aldrig set F før. Da T1 kom op at slås med F, prøvede tiltalte at holde F, så han ikke kun slå T1. T1 blandede sig, da F havde slået tiltalte. F bed i T1s tommelfinger, da de lå på gulvet.

...

Tiltalte udpegede sig selv, T1 og F på videoerne og forklarede, at som det kan ses på videoen, blev han holdt tilbage af en person. Han prøvede at skille T1s og Fs hænder fra hinanden, og han havde derfor sin fod på Fs ryg, men det var ikke for at holde ham nede. Det var, da han forsøgte at skille dem ad, at han så, at F bed i T1s tommelfinger. F tog en glasflaske og kastede efter tiltalte.

..."

Tiltalte T1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Tiltalte T1 forklarede, at F var meget aggressiv, hvorimod han selv og T2 var glade og skulle købe noget mad. Hele Fs kropssprog var aggressivt. F rørte ikke ved tiltalte eller T2 og sagde ikke, at han ville slå. Da tiltalte skulle betale for maden, var F helt oppe i ansigtet på ham. Han så, at F havde knyttede næver, inden T2 slog ham. Efter det første slag forsøgte tiltalte at holde F væk, men da han gik frem mod tiltalte, slog han ham med den flaske han havde i hånden, hvorefter tiltalte forsøgte at komme ud af butikken. F fulgte dog efter ham og tog fat i ham. De to faldt ned på gulvet, og tiltalte forsøgte at få F væk, men F bed i tiltaltes tommelfinger. Han var bange for, at hans tommelfinger ville blive bidt af, hvorfor han slog F mange gange i ansigtet for at få ham til at slippe ham fri. Han kan ikke huske, hvor mange gange han slog F. F holdt også fast i tiltaltes tøj. F havde stadig fat i tiltaltes tøj og bed stadig i hans tommelfinger, da de rejste sig kortvarigt op, som det ses på videoen. Inden T2 slog ham, havde F

sagt, at han enten kunne slå mod dem begge på en gang eller en af gangen. Det sagde han, da tiltalte var ved at betale.

Da han slog F med flasken, havde han sin tommelfinger imellem, så den blev skåret op. Han holdt normalt på flasken, altså sådan som man ville holde, når man skulle drikke af den. Det var den samme flaske, han havde haft med ind i butikken. Han slog med flasken som en panikreaktion. Flasken knuste. Det meste af blodet på ham var fra hans egen hånd.

F svingede sin pose, som der vist var øl i. F tog også en flaske, vist nok en plastikflaske, som han kastede efter tiltalte, der blev ramt i hovedet.

Han har været ambulancebehandler og ved derfor, hvordan man behandler et sår, hvorfor han behandlede sin hånd. Han har ikke mærker efter biddet længere.

..."

Vidnet F har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han var i 7-eleven. Han stod ved kassen. De to tiltalte kom ind i butikken, og han begyndte at tale med ham, der senere angreb ham først, på engelsk. Han kan ikke huske, hvad de talte om. Han kan ikke huske, hvem der henvendte sig til hvem først. I starten var det stille og roligt, men det eskalerede. Han kan dog ikke huske hvorfor. Han havde drukket et par øl og var i fint humør. Han skulle købe nogle ting, inden han skulle hjem. Han mener ikke, at han var provokerende, men selv hvis han var det, berettiger det ikke de tiltaltes opførsel. Han sagde til dem, at det var uretfærdigt, at de var 4-5 personer, der overfaldt 1, og at de derfor måtte komme en af gangen. Han kan ikke huske, hvornår i forløbet han sagde det. Han blev slået i ansigtet. Han kan ikke huske, om det var med knyttet hånd, men det mener han, at det må have været. Han kan ikke huske, hvad der blev sagt, inden han blev slået. Da han blev slået lukkede han øjnene og holdt dem lukket under episoden. Da han åbnede dem igen, så han glasskårene på gulvet. Da han lå på gulvet, lå han i forsvarsposition. Efterfølgende havde han ondt i ansigtet og ryggen. Han vil tro, at han slog

igen i selvforsvar. Han kan ikke huske, at han skulle have bidt en af de tiltalte, men tænker, at han godt kunne have gjort det i selvforsvar. Han kan ikke huske, om han slog med den pose, han havde i hånden. Han mener, at han havde nogle øl og noget mad i posen. Han sagde flere gange, at de tiltalte skulle stoppe. Han følte sig låst fast, og det var umuligt for ham at komme ud af butikken. Han har ingen ide om, hvor mange der angreb ham, da han som sagt lukkede øjnene efter det første slag. Han mener, at det var 4-5 personer, der angreb ham. Han kan ikke huske, om han kastede med noget. Han har svært ved at svare på, hvor længe der gik fra det første slag og til han blev slået med flasken. Han mener ikke, at han løb efter de tiltalte. Det var en ansat fra 7-eleven, der hjalp ham på benene og ud i ambulancen. Det er muligt, at han har bidraget til situationen, men det berettiger ikke de tiltaltes opførsel. Han var vred efterfølgende, da han følte sig uretfærdigt behandlet. Han har forsøgt at lægge episoden bag sig.

Foreholdt at det af afhøringsrapport af 13. oktober 2017, den digitale sags s. 30, fremgår, at han skulle have forklaret til politiet "Afhørte syntes, at gerningsmændene havde været konfliktsøgende. Afhørte forklarede, at gerningsmændene havde sagt til ham, at han skulle holde sin kæft eller han fik tæsk. Afhørte havde efterfølgende sagt, at de kunne slås en mod en." forklarede vidnet, at det godt kan passe, at han har forklaret sådan, dog ikke "Afhørte forklarede, at gerningsmændene havde sagt til ham, at han skulle holde sin kæft eller han fik tæsk."

Foreholdt at det fremgår af politiattesten, den digitale sags s. 33, at han var blevet slået med "flasker" i ansigtet, forklarede vidnet, at han ikke kan huske, om han blev ramt af én eller flere flasker, men at det er korrekt, at han sagde "flasker" på skadestuen, fordi han havde set så mange glasskår på gulvet. Han har fået et ar på næsen. Vidnet havde ikke lyst til at se fotomappen i sagen.

Han er 38 år og har aldrig været i retten før. Han har en ren straffeattest og har aldrig før været oppe at slås. Han dyrker ikke kampsport eller nogen anden form for sport. Han spiller musik. Han har boet og arbejdet i Danmark i to år, som hos . Han arbejder i 12 timers vagter. Han kunne ikke arbejde i en uge efter overfaldet. Han arbejder normalt to dage i træk, hvorefter han har fri og så arbejder tre dage i træk. Han kunne ikke arbejde to første dage efter overfaldet, da han ikke kunne rejse sig fra sengen, og hans manager sagde, at han ikke måtte arbejde før den 20.

oktober 2017. Han gik ikke til egen læge.

..."

Vidnet B har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han havde mødt de to tiltalte på Cafe ..., hvor han er bartender. En stamgæst havde taget de to tiltalte med. De blev siddende efter lukketid og gik, da rengøringspersonalet kom. Han skulle hjem, og de to ville videre til den bar, hvor stamgæsten var gået hen. De fulgtes til 7eleven, og der var god stemning. Han stod udenfor, men gik ind da de to tiltalte og F var oppe at skændes. Han kunne ikke høre, hvad der blev sagt, men kunne

se på de tres kropssprog, at de var oppe at skændes. Den ansatte fra 7-eleven sagde, at de var fulde og skændtes. Vidnet sagde, at de skulle holde op, og de to tiltalte sagde okay. Han vendte sig om for at gå ud af butikken, men da han vendte sig igen, var de i fuld gang. 7-eleven-manden sagde, at det var F, der var den forurettede. Vidnet så ikke det første angreb, men han så de to tiltalte bruge knytnæver mod en, og at F blev slået i ansigtet, både da han stod op og da han lå ned - det var ekstremt voldsomt. F var også aggressiv og slog også. F fik smadret en flaske i ansigtet. Det var vist nok, da han lå ned. Han sagde flere gange, at de skulle stoppe. Han mener, at han så tumulten på gulvet, og at han tog fat i en af de tiltalte og sagde, at de skulle stoppe det. Efter det med flasken løb de to tiltalte, og han ringede efter en ambulance.

Forholdet at det af afhøringsrapport af 13. oktober 2017, den digitale sags s. 23, sidste afsnit, fremgår, at han skulle have forklaret "Da afhørte stod udenfor så han lige pludselig, at A og B slog på forurettede. Afhørte uddybede, at det så ud som om, at A slog ud efter forurettede som den første, hvorefter B overtog og slog voldsomt mod forurettede. Afhørte tilføjede, at det klart var B, der var gik mest til den i voldshandlingen.", forklarede vidnet, at han ikke lige kan huske, hvem af de tiltalte, der var A og hvem der var B, men at det er korrekt, at de sloges både to mod en og en mod en. Han mener, at det var T1, han bad stoppe det. Han mener ikke, at der var andre, der blandede sig i slagsmålet.

Efter de to tiltalte havde forladt butikken, troede F, at vidnet og 7-eleven-manden også havde været med i slagsmålet og kastede derfor en plastikflaske efter dem. Der var tale om et slagsmål, men de to tiltalte slog på F, da han lå ned og med en flaske, så det var ikke en lige kamp.

Forholdet at det af afhøringsrapport af 13. oktober 2017, den digitale sags s. 23, 6. og 7. afsnit, fremgår, at han skulle have forklaret "Afhørte forklarede, at forurettede var inde på 7-Eleven, idet de ankom i butikken. Ifølge afhørte snakkede forurettede med A og B. Forurettede virkede provokerende over for de to, hvorfor der opstod en diskussion.

Afhørte gik herefter ind i butikken og forsøgte at stoppe denne diskussion, men det lykkedes ikke rigtig for ham. Afhørte gik herefter udenfor igen.", forklarede vidnet, at det var 7-eleven-manden, der havde fortalt vidnet, at F havde været provokerende, da de to talte sammen, inden F blev slået første gang.

Han ved ikke, om F gik frem mod de to tiltalte, da han havde ryggen til under en del af episoden og derfor gik glip af brudstykker.

Forholdet at det af afhøringsrapport af 13. oktober 2017, den digitale sags s. 24, 2. og 3. afsnit, fremgår, at han skulle have forklaret "På et tidspunkt forsøgte A og B at bevæge sig væk fra forurettede, hvorefter afhørte så, at forurettede kastede en flaske eller lignende mod B.

Afhørte forklarede, at B efterfølgende gik mod forurettede igen, hvorefter forurettede blev slået en del gange af B med knytnæve. Afhørte kunne ikke

sige, hvor mange slag B uddelte.", forklarede vidnet, at han ikke kan huske den del af episoden, men at det sagtens kan passe.

..."

Vidnet A har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han var på arbejde i 7-eleven og havde været det siden kl. 22.00. Han stod ved kassen. Det var først F, der kom ind i butikken, og derefter de to tiltalte. De stod alle tre ved kassen. F snakkede meget og var fuld, men han var venlig. De talte alle 4 sammen på engelsk, men han kan ikke huske, hvad de talte om. Han er god til engelsk. Der var en fin stemning. En af de tiltalte blev sur, fordi F talte for meget. F sagde ikke noget grimt og var rolig. F var ikke aggressiv. F blev overrasket, da han blev slået første gang. Han blev slået i ansigtet. Han kan ikke huske, om F gjorde noget, inden det første slag. De to tiltalte overfaldt derefter F med en flaske. Han prøvede at hjælpe F. Både han og F sagde, at de to tiltalte skulle stoppe. F forsvarede sig selv og slog med en flaske mod de to tiltalte. F forsvarede sig også, da han og de tiltalte på lå gulvet. Det var først, da en anden kunde sagde, at han havde ringet til politiet, at de to tiltalte løb ud af butikken.

F afbrød de to tiltalte, da de ville bestille. Personligt kan han ikke lide at blive afbrudt, men F var venlig.

Forholdet at det af afhøringsrapport af 14. oktober 2017, den digitale sags s. 35, 1. afsnit, fremgår, at han skulle have forklaret "Afhørte forklarede, at havde talt med forurettede inden gerningsmændene ankom til butikken. Han forklarede, at forurettede havde været provokerende ved kontant at afbryde gerningsmændenes bestilling.", forklarede vidnet, at det kun var de sidste to minutter af samtalen, at F havde været provokerende. Han kan ikke huske, at F skulle have sagt "fisse" eller noget om "Oasis" til de to tiltalte.

..."

Oplysningerne i sagen

Der er dokumenteret politiattest af 9. februar 2018 fra Fs henvendelse på skadestuen den 13. november 2017, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

Det objektive fund:

Svarende til næseryg fandt man en ca. - 0,3 x 0,5cm lang u-formet flænge. Desuden flere overfladiske småskrammer på ansigt, pande og næseryg.

..."

Personlige oplysninger

Tiltalte T1 har om sine personlige forhold forklaret, at han har boet i Danmark i 7 år. Han flyttede hertil som 17-årig med en kæreste. Han arbejdede som bartender, men lever nu af at være musiker. Han er forlovet og bor sammen med sin forlovede. De har planlagt deres bryllup. Han og T2 har en bror, der også bor i Danmark. De er i alt 13 søskende.

Der er dokumenteret udtalelse af 23. maj 2018 fra Udlændingestyrelsen, hvoraf fremgår blandt andet:

"...

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af omkring 4 måneders varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6.

..."

Tiltalte er af betydning for sagen ikke tidligere straffet.

Tiltalte T2 har om sine personlige forhold forklaret, at han kom til Danmark, da han havde lyst til at prøve noget nyt, og fordi hans bror boede her. De to brødre er meget tætte. Han arbejder i et firma, der udvikler apps. Han bor sammen med sin kærste.

Der er dokumenteret erklæring af 23. maj 2018 fra Udlændingestyrelsen, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af omkring 4 måneders varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 eller § 24, nr. 2.

..."

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 28. marts 2018 til den 17. april 2018.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter vidneforklaringerne og videomaterialet er det bevist, at de tiltalte er skyldige i overensstemmelse med tiltalen, herunder at legemsangrebet var af særlig rå, brutal og farlig karakter, og at det skete i forening.

De tiltalte handlede ikke i nødværge, idet legemsangrebet ikke var nødvendigt for at modstå eller afværge et påbegyndt eller overhængende uretmæssigt angreb, da det kan lægges til grund, at forurettede ikke havde påbegyndt et angreb eller taget tiltag til at angribe dem. Eftersom det var T2, der slog først, og henset til karakteren af det legemsangreb han og T1 udsatte forurettede for, sammenholdt med det angreb som forurettede svarede igen med, kan det ikke lægges til grund, at der var tale om et slagsmål.

Straffen fastsættes for tiltalte T1 til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på den alvorlige karakter af legemsangrebet, og at det skete i forening.

Da udvisning ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, tager retten i medfør af de påberåbte bestemmelser påstanden om udvisning til følge som nedenfor bestemt, jf. udlændingelovens § 22, stk. 6.

Straffen fastsættes for tiltalte T2 til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på den alvorlige karakter af legemsangrebet, og at det skete i forening.

Da udvisning ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, tager retten i medfør af de påberåbte bestemmelser påstanden om udvisning til følge som nedenfor bestemt, jf. udlændingelovens § 24, stk. 2.

Den nedlagte erstatningspåstand tages til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 3 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år.

Tiltalte T2 straffes med fængsel i 3 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år.

De tiltalte skal in solidum betale sagens omkostninger, dog skal de hver især alene afholde salær til forsvarer.

Tiltalte T1 skal betale 10.310 kr. med tillæg af moms i salær til forsvareren, advokat Mie Sønder Koch. Et tidligere udlagt salær på 6.960 kr. med tillæg af moms til den tidligere beskikkede forsvarer, advokat Jesper Storm Thygesen, udredes endeligt af tiltalte.

Tiltalte T2 skal betale 20.010 kr. med tillæg af moms i salær til forsvareren, advokat Michael Sahl Nielsen.

De tiltalte skal endvidere in solidum inden 14 dage til
betale 1.365 kr. med tillæg af procesrente fra den 8. juni
2018 til betaling sker.